

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Sagsøgt: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en landbruger har erhvervet en række stiklinger af en plantesort på en planteskole (tredjemands forretningssted) og har plantet disse, inden en meddelelse om beskyttelse af denne sort har fået retsvirkninger, er landbrugerens efterfølgende aktivitet, der består i løbende at høste afgrøden af træerne, da tilstrækkelig til, idet det antages, at der er tale om udbytte, at betingelserne i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 ⁽¹⁾ er opfyldt, hvorved landbrugeren følgelig berøres af *ius prohibendi* i artikel 13, stk. 2? Eller skal denne høstningsaktivitet anses for at udgøre produktion eller reproduktion af sorten, som giver »udbytte«, for hvilken indehaveren af plantesortens tilladelse er påkrævet, uanset om betingelserne i stk. 3 er opfyldt?
- 2) Er en fortolkning, hvorefter kaskadebeskyttelsesordningen finder anvendelse på enhver af de i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2100/94 opregnede handlinger, som henviser til »udbytte«, herunder på selve høstningen, eller kun på de handlinger, som foretages efter, at udbyttet er tilvejebragt, som f.eks. oplagring og markedsføring heraf, forenelig med den nævnte forordning?
- 3) Ved anvendelsen af den udvidede kaskadebeskyttelsesordning på »udbytte« i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er det da, for at den første betingelse kan opfyldes, nødvendigt, at stiklingerne er blevet erhvervet efter, at indehaveren har opnået EF-plantesortsbeskyttelse, eller [org. s. 10] er det tilstrækkeligt, at vedkommende var indrømmet midlertidig beskyttelse, idet erhvervelsen har fundet sted i perioden fra offentliggørelsen af ansøgningen til påbegyndelsen af retsvirkningerne af meddelelsen af plantesortbeskyttelse?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27.7.1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT 1994, L 227, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Spanien) den 7. marts 2018 — Almudena Baldonado Martín mod Ayuntamiento de Madrid

(Sag C-177/18)

(2018/C 211/15)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Almudena Baldonado Martín

Sagsøgt: Ayuntamiento de Madrid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det korrekt at fortolke rammeaftalens § 4 således, at en situation som den beskrevne, hvor den midlertidigt ansatte tjenestemand udfører samme arbejde som en fastansat tjenestemand (en fastansat tjenestemand har ikke ret til erstatning, fordi den situation, som erstatningen skulle dække, ikke eksisterer i dennes retlige ordning) ikke kan indpasses under den situation, der beskrives i rammeaftalens § 4?

- 2) Er det i overensstemmelse med rammeaftalen, der er optaget som bilag til direktiv 1999/70⁽¹⁾, når der med henblik på at opnå dennes formål foretages en fortolkning — idet retten til ligebehandling og forbuddet mod forskelsbehandling udgør et generelt princip i EU-retten (chartrets artikel 20 og 21), som konkretiseret i et direktiv, og indgår i artikel 23 i verdenserklæringen om menneskerettighederne, og idet der er tale om grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder som omhandlet i artikel 151 TEUF og 153 TEUF — hvorefter en midlertidigt ansat tjenstemands ret til erstatning kan opnås enten ved at sammenligne denne med en tidsbegrænset kontraktansat arbejdstager, henset til, at den pågældendes status (som tjenestemand eller fagligt personale) alene afhænger af den offentlige arbejdsgiver, eller ved direkte anvendelse af EU-retten?
- 3) I forbindelse med misbrug af tidsbegrænsede ansættelser, der uden nogen objektiv begrundelse anvendes med henblik på at opfylde vedvarende behov, og som ikke er uopsættelige eller bydende nødvendige, hvilket ville kunne begrunde den tidsbegrænsede ansættelse, er det da, idet der ikke forefindes effektive sanktioner eller begrænsninger i national ret, i overensstemmelse med de formål, der forfølges med direktiv 1999/70, at fastsætte en erstatning som en foranstaltning med henblik på at forebygge misbrug og eliminere konsekvenserne af tilsidesættelsen af EU-retten — idet arbejdsgiveren ikke fastansætter arbejdstageren — hvorefter erstatningen svarer til den, der tildeles ved ulovlig afskedigelse, og forstås som en passende sanktion, der er proportional, effektiv og afskrækkende?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE et CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 9. marts 2018 —
José Cánovas Pardo S.L. mod Club de Variedades Vegetales Protegidas**

(Sag C-186/18)

(2018/C 211/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: José Cánovas Pardo S.L.

Sagsøgt: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i strid med artikel 96 i forordning (EF) nr. 2100/94⁽¹⁾ at fortolke bestemmelsen således, at de krav, der er omhandlet i forordningens artikel 94 og 95, er at betragte som forældede, så snart fristen på tre år fra det tidspunkt, hvorpå indehaveren, efter at EF-sortsbeskyttelsen er blevet endeligt meddelt, har fået kendskab til den krænkende handling og den person, der har begået den, er udløbet, også selv om de krænkende handlinger er vedblevet med at finde sted frem til det tidspunkt, hvor kravet fremsættes?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 96 i forordning (EF) nr. 2100/94 da fortolkes således, at forældelsesfristen alene finder anvendelse på de handlinger, der har fundet sted uden for fristen på de tre seneste år inden kravets fremsættelse, men ikke i forbindelse med de handlinger, der har fundet sted inden for dette tidsrum?